

Ապրիլ	Թողուլ, արձա-
Ապրիլիք	կել:
Ի՛նչկողել	ապրուստ:
	աշխկիլ, օգ-
	նել:
Առաջ առնուլ	ձեռքն առնուլ:
Առքնառ	բողբ:
Առհուիլ	գարհուրիլ:
Առուսառու	առուստ, առ-
	առու:
Առջիմկուտալ	նախ եւ յառաջ:
Արիւտար	(Թուրք-գըտար) այլաչափ:
Արկից ինտան	տակից ետքը:
Ասոր ետեւանց	անկից ետքը:
Ատան	ոյս աշխարհք:
Ավերիիչ	միկող, չուսլ:
Ատաթ	(արք.-թուրք.) սովորութիւն:
Ատէս	այնպէս ալ, ա-
	նանկ ալ:
Ատիար	(Թուրք-գըտար) այնչափ:
Արդարեղ	արդարեւ, կա-
	րաք:
Արժատ	տէս Առքնառ:
Արքնադօր	(վալ. arenda-
	toru)
Արմուի	քտակ, պայու-
	սակ:
Արծաթ	ֆիւրին:
Արմաար	(վալ. armasa-
	riu)
Արպայ	(Թրք. արապա-) կտաք:
Ափսոսալ	ափսոսալ, զղը-
	ջալ. ցուիլ,
	իղձալ:

(Հարաւնիւիւ)

ԱՆՏՈՆ ՎՈՅԹԵՆՍ

ՄԱՐԿԱԿԱՆ

ՆՈՐԱԹԻՒՆՆԵՐ

1. Գրուզներու (Վրաց) գերը:

1. Գրուզներու (Վրաց) գերը: Պրոֆ Գր. Միւլլերը՝ «Վիեննայի Գիտութեանք ճեմարանին», փիլիսոփայական-պատմական նիստին ներկայացուց Մայիս 5ին յօդուած մը, յորում հեղինակը կը ջանայ ապացուցանել որ վրաց (Վրացական գիրը) չիւսուր (Վրացական գիրը) չիւսուր (Վրացական գիրը) լսուածէն յառաջ եկած է, եւ թէ այս գիրը հայ նշանագրերուն հետ նմանութիւն մը ունի, եւ այս կրնայ հայերէն աւանդութեան ճշգրտութիւնը մնասմբ իւրիք հաստատել: Իսկ ինչ թէ Միւլլերը, կը ձեռնարկէ, ըստ հայ աւանդութեան Վրաց

նշանագրերու գտնի է, եւ այն՝ հայ նշանագրերը հնարեւն ետքը, չի կրնար ըմբռնուիլ թէ ինչու Միւլլերը նոր նշանագրեր ստեղծեց եւ հայ նշանագրերը չտուաւ Վրացաց ալ, մանաւանդ որ երկու լեզուաց բաղաձայններն իրարու հետ նոյն են: Այն կը հետեւի որ Վրացիք ալ Հայաց պէս հարկ է որ հին գիր մ'ունեցած ըլլան, եւ ինչպէս որ Միւլլերը Հայաց՝ Գանիւլեան ըստած նշանագրերու պարզագոյն բարենորոգողն եղաւ, նոյնպէս Վրաց ալ նշանագրերը բարեփոխած է միայն: Հեղինակը կը ջանայ ապացուցանել որ այս հին գիրը՝ արամեական պարսկերանին մէկ ձեւադաւորութիւնն է եւ ք. Յ. երրորդ դարուն կազմուած է: Եւ որովհետեւ սեմական պարսկերանին վրայ աւելցուած գրերն՝ վրացերէն եւ հայերէն գրերուն ամենեւին նմանութիւն չունին, ասկէ կը հետեւի որ Միւլլերը պատմականօրէն Վրաց նշանագրերն արդէն լիովին դարգացած էին: Ըստ այսմ Վրաց աւանդութիւնը՝ որ նշանագրաց գործածութեան սկիզբը՝ Փառնաւալ թագաւորին կու տայ, իրական կ'երեւայ, բայց ներմուծուած գիրը՝ միւլլերին չէր, այլ արամեական պարսկերանը: — Եւստիքի զարգէն որ հիւրման իւր Վրաց նշանագրերուն Միւլլերը ձեռք հնարութիւն չ'ընդունիր: չ. Գ. Գ.

ՄԱՐԿԱԿԱՆ ԹԵՐԹԵՐԻ ԹԱՂԱԿՈՒՆՆԵՐ

1. Պրոֆ. Մառ: — 2. Հայ ընթերցաստան զմեռնոյի, հաստատուել 1869ին: — 3. Գանձատնեւ սկզբնաւորութիւնը: — 4. Ռուս տէրութեան պաշտպանութիւնը: — 5. Եւրոպայի նայ ուսանողական միութիւն: — 6. Նորիքատնութիւններ: — 7. Պատուաբոք զաղթականներ: — 8. «Հայ դարձկնականները»: — 9. «Գրականական եւ պատմական նախըջ»:

1. Պրոֆ. Մառ: «Աւանդական» մէջ կը կարգանք: Պետերբուրգից մեզ գրում են. «Աւանդական» մէջ աղբիւրներէ իմանում ենք, որ մայրաքաղաքին հայաց լեզուի գրաբնիւ պ. Նիկոլայ Մառը՝ Յունիստի վերջերէի հրատարակել է իւր պաշտածին եւ մինչ օրս ոչ ոք չէ փոխարինում նրան: Գրաբնիւնարին ներկայացրած բոլոր ձեւագրիւնները մնացել են աւանդ. քննութեան եւ ահա երկու ամիս է, որ արտասահմանի թերթները Մառիկա չեն ստացվում», Պրոֆ. Մառին հայ գրականութեան մասուցած ծառայութիւնները ճանաչողներու մեծ ցու պիտի պատճառէ այս լուրը, քանի որ երկայն ժամանակէ ի վեր հիւանդագին էր Պրոֆ. Մառը, եւ այս է անտարակա իւր հրատարակած պատճառը: Այսպիսի փափուկ պաշտածին կը մաղթենք արժանաւոր յարգ. մը, եւ Պրոֆ. Մառին՝ առողջութիւն: